

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/2780/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122442351
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Schmidt
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122442351.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto IČO: 35 831 154 zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto IČO: 37 927 795 proti povinnému: V. G., D.: X.X.XXXX, Z.: O. XXXX/XX, XXX XX H. o vymoženie 4007,88 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Marián Janec so sídlom exekútorského úradu Sad SNP, 01001 Žilina, IČO: 42 214 939, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 351 EX 739/22, o návrhu súdneho exekútora na uloženie poriadkovej pokuty, takto

rozhodol:

Súd návrh súdneho exekútora na uloženie poriadkovej pokuty Slovenskej sporiteľni a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO 00 151 653, z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.10.2022 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 4007,88 EUR s príslušenstvom, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn.: 14Csp/11/2022 zo dňa 15.06.2022 (ďalej len ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.10.2022 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP, 01001 Žilina, IČO: 42 214 939, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 351 EX 739/22.

3. Súdny exekútor dňa 21.11.2022 doručil tunajšiemu súdu podanie označené ako „Návrh na udelenie poriadkovej pokuty - 30Ek/2780/2022“, v ktorom uviedol, že navrhuje uložiť Slovenskej sporiteľni a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO 00 151 653 poriadkovú pokutu vo výške 500 EUR. Svoj návrh odôvodnil tým, že Na základe súčinnosti žiadal - o zaslanie kto je vlastníkom bankového účtu - SK480900000005059275669 Uvedené číslo účtu je v zmluve o predaji spoluvlastníckeho podielu povinného a nie je účtom povinného. Na základe horeuvedených skutočností súdny exekútor banku ako subjekt, ktoré disponuje listinami, ktoré môžu byť dôkazným prostriedkom pri vykonávaní exekúcie požiadal o zaslanie oznámenia kto je vlastníkom uvedeného bankového účtu, nakoľko ho povinný využíva na svoje podnikateľské aktivity. Uvedená informácia je potrebná pre vydanie príkazu na začatie exekúcie prikázaním inej peňažnej pohľadávky, a prípadné podanie poddĺžnickej žaloby zo strany oprávneného. Banka odmietla predložil požadované oznámenie, čo pre neho vyplýva z ustanovenia § 41 zákona č. 233/95 Z. z.. Z tohto dôvodu súdny exekútor navrhuje uložiť poriadkovú pokutu vo výške 500,00 EUR. O možnosti uloženia poriadkovej pokuty bola upozornená.

4. Z odpovede dožiadaného subjektu - banky vyplýva, že banka je povinná exekútorovi na jeho Žiadosť oznámiť čísla účtov povinného, stavy účtov povinného a ich zmeny, informácie o úschove cenných papierov a vkladných knižiek. Dožiadany subjekt má za to, že citované ustanovenie je vo vzťahu k ust § 42 ods. 5 Exekučného poriadku lex specialis. presne vymedzujúcim rozsah informácii, ktoré je Banka povinná a zároveň aj oprávnená súdnemu exekútorovi poskytnúť. V prípade, že by Banka poskytla

súdnemu exekútorovi informácie nad rámec zákonom vymedzeného rozsahu informácií, dopustila by sa porušenia ust. § 91 ods. 1 Zákona o bankách pojednávajúceho o povinnosti banky utajovať a chrániť pred vyzradením informácie, ktoré tvoria predmet bankového tajomstva. Zároveň dožiadaný subjekt poukazuje aj na ust. § 42 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého počas exekúcie sú tretie osoby povinné exekútorovi na jeho žiadosť poskytnúť súčinnosť v rozsahu primeranom vymáhanému nároku, ak sa im preukázal poverením na vykonanie exekúcie. Dožiadaný subjekt uvádza, že majiteľom účtu č. SK480900000005059275669 nie je povinný. Vzhľadom na túto skutočnosť ako aj s poukazom na citovane ust. § 42 ods. 6 Exekučného poriadku dožiadaný subjekt uvádza, že Banka nie je oprávnená oznámiť, kto je majiteľom účtu č. SK480900000005059275669. Ide o informáciu, ktorá tvorí predmet bankového tajomstva a v zmysle ust. § 91 ods. 1 Zákona o bankách je Banka povinná tieto informácie utajovať a chrániť pred vyzradením.

5. Podľa § 40 ods. 1 Exekučného poriadku povinný musí poskytnúť exekútorovi ním požadovanú súčinnosť, najmä všetky exekútorom požadované vysvetlenia vo forme a v lehote určenej exekútorom. V žiadosti o poskytnutie súčinnosti môže exekútor povinného vyzvať na splnenie povinnosti, ktorú mu ukladá exekučný titul. V žiadosti o poskytnutie súčinnosti exekútor poučí povinného o následkoch nesplnenia tejto povinnosti.

6. Podľa § 40 ods. 3 Exekučného poriadku povinný alebo osoba uvedená v odseku 2 neposkytne exekútorovi súčinnosť požadovanú podľa tohto zákona a tento nedostatok bráni ukončeniu exekúcie a exekútor ich poučil o možnosti predvedenia alebo uloženia poriadkovej pokuty, exekútor môže dožiadať orgány Policajného zboru o ich predvedenie k exekútorovi. Trovy predvedenia hradí predvádzaný.

7. Podľa § 40 ods. 4 Exekučného poriadku ak povinný alebo osoba uvedená v odseku 2 ani na výzvu súdu neposkytne exekútorovi súčinnosť požadovanú podľa tohto zákona, súd jej môže uznesením uložiť na návrh exekútora poriadkovú pokutu. Uznesenie o uložení poriadkovej pokuty súd doručí exekútorovi a tomu, komu bola poriadková pokuta uložená. Poriadková pokuta je príjmom štátneho rozpočtu.

8. Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), počas exekúcie sú tretie osoby povinné exekútorovi na jeho žiadosť poskytnúť súčinnosť v rozsahu primeranom vymáhanému nároku, ak sa im preukázal poverením na vykonanie exekúcie.

9. Podľa § 42 ods. 6 Exekučného poriadku, banky oznámia exekútorovi na žiadosť čísla účtov povinného, stavy účtov povinného a ich zmeny, informácie o úschove cenných papierov a vkladných knižiek.

10. Podľa § 42 ods. 15 Exekučného poriadku pri neposkytnutí súčinnosti sa ustanovenia o poriadkovej pokute pri neposkytnutí súčinnosti povinným použijú rovnako.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa § 102 ods. 2 CSP výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500 eur.

14. Podľa § 102 ods. 2 CSP súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uložiť poriadkovú pokutu do 2.000,00 Eur.

15. Predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov. Tieto informácie banky a pobočka zahraničnej banky sú povinné utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. Informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom, banka a

pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn na účely a za ďalších podmienok uvedených v tomto súhlase alebo pokyne, ak tento zákon neustanovuje inak. Klient má právo za úhradu vecných nákladov oboznámiť sa s informáciami, ktoré sa o ňom vedú v databáze banky alebo pobočky zahraničnej banky, a na obstaranie výpisu z nej. Za porušenie bankového tajomstva sa nepovažuje poskytovanie informácií v súhrnnej podobe, z ktorých nie je zrejмый názov banky alebo pobočky zahraničnej banky, meno a priezvisko klienta a informácie podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 91 ods. 4 písm. e) zákona o bankách, Správu o záležitostiach týkajúcich sa klienta, ktoré sú predmetom bankového tajomstva, podá banka a pobočka zahraničnej banky bez súhlasu klienta len na písomné vyžiadanie súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie podľa osobitného predpisu, alebo Slovenskej komory exekútorov na účely zabezpečenia vykonania auditu účtovníctva a exekučných konaní exekútora, ktorého výkon funkcie zanikol podľa osobitného predpisu.

17. Poriadková pokuta je jedným z prostriedkov poriadkových opatrení, ktoré zákon umožňuje použiť súdu na riadny a nerušený chod konania. Pri ukladaní poriadkovej pokuty je súd v rámci voľnej úvahy povinný diferencovať stupeň a závažnosť previnenia osoby, sa poriadková pokuta ukladá, a to so zreteľom na požadovaný účel vo forme efektívnosti a hospodárnosti konania.

18. Účelom poriadkovej pokuty je zabezpečenie splnenia povinnosti uloženej súdom, resp. súdnym exekútorom pri výkone exekúcie. Výška pokuty má byť primeraná k tomu, aby pôsobila preventívne a viedla k splneniu procesnej povinnosti. Súd pri stanovení výšky poriadkovej pokuty zohľadňuje jednak závažnosť porušenia povinnosti, ktorú súdny exekútor vo výzve povinnému uložil, ako aj skutočnosť, komu sa poriadková pokuta ukladá.

19. Keďže súd považoval návrh povereného súdneho exekútora za nedôvodný, výhradu banky za opodstatnenú a súčinnosť banky v rozsahu, v ktorom bola poverenému súdnemu exekútorovi poskytnutá, za dostatočnú, súd banku dodatočne na poskytnutie súčinnosti poverenému súdnemu exekútorovi v ňom požadovanom rozsahu nevyzýval.

20. Zákon o bankách ako lex generalis zastrešuje (o.i.) právnu úpravu vzniku a pôsobenia bankových subjektov na území Slovenskej republiky, ich reguláciu a to za účelom riadneho fungovania bankového systému. Predmetný zákon obsahuje taktiež úpravu súčinnosti bánk a bankových subjektov pri poskytovaní informácii orgánom štátnej a verejnej moci za účelom zabezpečenia ich riadneho fungovania. Uvedená právna úprava je komplexná vo vzťahu k určeniu subjektov, ktorým banka poskytuje súčinnosť, no obsah a rozsahu informácii, ktoré banka na žiadosť poskytne, procesné otázky dožiadania a určenie okruhu osôb, o ktorých možno uvedené informácie žiadať, ponecháva na osobitné zákony, v prejednávanej príhode Exekučný poriadok. Banka je v súlade s § 91 ods. 4 písm. e) zákona o bankách povinná na písomné požiadanie povereného súdneho exekútora mu poskytnúť informáciu o záležitostiach klienta, ktoré sú predmetom bankového tajomstva (v súlade s § 91 ods. 1 zákona o bankách). Koho pod pojmom klient v intenciách Exekučného poriadku treba chápať však zákon o bankách odpoveď nedáva. Uvedené je totiž priamo upravené exekučným poriadkom.

21. Predchádzajúca právna úprava exekučného poriadku účinná do dňa 31.03.2017 zakotvovala horeuvedenú povinnosť tretích osôb (bánk) v ustanovení § 34 a nasl. Exekučného poriadku, pričom okruh osôb, hľadom ktorých je exekútor oprávnený požadovať poskytnutie súčinnosti absentovala. V súlade s uvedeným tak poverený súdny exekútor mohol dožiadať banku o poskytnutie súčinnosti na oznámenie čísiel bankových účtov, ich vlastníkov, stavy účtov a ich zmeny v rozsahu nevyhnutnom na vykonanie exekúcie. Uvedené sa zmenilo novelou vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, kedy exekučný poriadok v § 42 ods. 6 Exekučného poriadku jednoznačne stanovil, že povinnosť banky voči exekútorovi poskytnúť informácie, ktoré predstavujú bankové tajomstvo podľa zákona o bankách, sa vzťahuje len na osobu povinného. Z objektívneho hľadiska možno spoľahlivo dospieť k záveru, že právna úprava obsiahnutá v súčasnom obsahovom znení Exekučného poriadku predstavuje najaktuálnejšiu vôľu zákonodarcu, ktorá je bezpochyby pretavením princípu ochrany osobných údajov osôb dotknutých exekučným konaním, resp. výkonom exekúcie.

22. Exekučný súd považuje za dôležité v predmetnej veci zároveň podotknúť, že právny poriadok Slovenskej republiky a Slovenskú republiku ako takú (rovnako ako iné právne štáty) riadia dva základne princípy a to - „všetko je dovolené, čo nie je zakázané“ a „všetko je zakázané, čo nie je dovolené“. Tieto zásady sú priamo odvodené z fundamentálnych článkov ústavy a in concreto maximalizuje hranice slobodnej podnikateľskej či inej ako podnikateľskej iniciatívy fyzických a právnických osôb v súkromnoprávných vzťahoch a minimalizuje zásahy orgánov štátnej a verejnej moci. Ich dôležitosť v hospodárstve a v spoločnosti tak zvýrazňuje samotná Ústava SR, ktorá v čl. 2 ods. 3 ustanovuje: „Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.“ a čl. 2 ods. 2 „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Tým sa uvedené zásady povyšujú a stávajú sa ústavnoprávnymi zásadami. Ako vyplýva z textu ústavy, maximalizácia súkromnoprávnej iniciatívy je významne doplnená o zákaz uložiť účastníkovi súkromnoprávných vzťahov povinnosť a vynucovať si jej plnenie, ak tak neukladá zákon. Protipólom maximalizácie súkromnoprávnej iniciatívy vyjadrenej v zásade „všetko je dovolené, či nie je zakázané“ je minimalizácia zásahov orgánov štátnej či verejnej moci do súkromnoprávnej sféry podľa zásady „všetko je zakázané, čo nie je dovolené“. Z uvedeného vyplýva poznatok, že zásada „všetko je dovolené, čo nie je zakázané“, sa uplatňuje iba vo sfére súkromného práva. Kým pre sféru verejného práva platí opačná zásada „všetko je zakázané, čo nie je dovolené“, ktorá určuje medze uplatnenia štátnej (verejnej) moci. Len taký postup orgánov štátu, ktorý zohľadňuje ústavné princípy citovaného ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky spôsobom a v rozsahu uvedenom vyššie pod bodom 1, je naplnením princípu právnej istoty ako nedielnej súčasti právneho štátu v zmysle čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Každý orgán štátu má buď ústavou alebo zákonom určený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje. Ústava ustanovuje, že zákon ustanoví aj spôsob, akým štátne orgány smú štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré možno použiť v prípade neplnenia rozhodnutí orgánov štátu. Zákom ustanovený rozsah právomoci jednotlivých orgánov štátu je stabilný a k jeho zmene môže dôjsť len v dôsledku neskoršej a obsahovo odlišnej zákonnej úpravy. (I ÚS 3/98) Ústavne konformný výklad určitej právnej normy, resp. výklad právnej normy vôbec nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením, resp. so zmyslom vykladaného normatívneho textu. V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy. (II ÚS 244/09) V súlade s uvereným je nevyhnutné pri výklade právomoci orgánov štátnej či verejnej moci pristupovať striezlivo, t.j. neuplatniť extenzívny výklade pri analýze obsahu a rozsahu toho ktorého oprávnenia orgánov štátnej moci. Konanie orgánu štátu v rozsahu zákona bez akejkoľvek výnimky, ako aj súčasné uplatňovanie ústavných príkazov o konaní orgánu štátu v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným spôsobom v právnom štáte napína princíp právnej istoty, ako imanentného znaku právneho štátu. Podľa Exekučného súdu tak banka dospela k správnym právnym záverom ohľadne rozsahu a obsahu svojej povinnosti poskytovať informácie predstavujúce bankové tajomstvo, pričom zvolila a uplatnila správny výklad dotknutých zákonných ustanovení. Súd sa tak nestotožňuje s tvrdením povereného súdneho exekútora.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nevzhladol dôvod na uloženie poriadkovej pokuty a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrh súdneho povereného súdneho exekútora zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.